

Napet boj radi najvišje sodnije

Washington, 16. februarja. Predlog predsednika Roosevelta glede zvišanja števila sodnikov najvišje sodnije in glede upokojitve sodnikov, ki so dosegli starost 70 let, je v demokratičnih vrstah povzročil velik spor, prepir in nezadovoljnost. Starejši demokrati so z vso vehemenco proti predlogu, dočim ga mlajši zagovarjajo.

Včeraj je govoril po radiu znani demokratični senator Carter Glass iz Virginije. Označil je predlog predsednika kot "zavajalen, nepotreben, nepošten." Senator Glass je odgovarjal generalnemu pravniku Zed. držav, ki je zagovarjal predlog predsednika. Glass je povedal, da Amerika ne potrebuje več sodnikov, pač pa novega in boljšega generalnega pravdnika.

Senatorju Glassu je odgovoril senator Sherman Minton iz Indiane. Minton je v svojem ostrem govoru izjavil, da ima danes pet mož najvišje sodnije, ki niti od naroda niso izvoljeni, več oblasti in pravice kot pa 425 kongresmanov, 96 senatorjev in predsednik Zedinjenih držav.

"Vsi kongresniki in predsednik," je rekel senator Minton, "so pravkar prestali politično borbo in jih je narod poslal z zgodovinsko večino v Washington, da delujejo za napredek ameriškega naroda. Predsednik in kongres sta pri volji iti naprej in pomagati ljudem. Toda pet mož, ki so člani najvišje sodnije in ki tvorijo večino, nam lahko podre vse naše delo, kar so že večkrat storili v zadnjih letih."

"Komu so odgovorni sodniki najvišje sodnije? Nikomur. Ali jih je narod izvolil. Ne! Komu je odgovoren predsednik Zedinjenih držav? Narodu, ker ga je narod izvolil. Komu so odgovorni kongresniki? Narodu, ki jih je poslal v njih urade. Kakšno diktatorstvo se torej pripisuje predsedniku, ki je izvoljen od naroda, ko zahteva gotove spremembe na najvišji sodnji? Pravi diktatorji so sodniki najvišje sodnije, ki za svoja dejanja niso nikomur odgovorni!"

Vesile v Evropi bodo odnehale s pritiskom na generala Franca in mu dale priliko, da zmaga v civilni vojni

Paris, 16. februarja. Francoški vladni krogi so včeraj priznali, da je njih prizadevanje proti intervenciji na španskem izpolnilo, in da bodo evropske vesile prenehale s politično nevtralnostjo v španski civilni vojni.

Vsa dosedanja prizadevanja glede nevtralnosti v španski civilni vojni, so bila zaman in Francija je dognala brezuspešnost svoje nevtralne politike.

Kot se poroča iz zaupnih krogov je dobila angleška vlada vsa zagotovila od poveljnika nacionalistov, generala Franca glede rudniških koncesij v Španiji. To je vzrok, da Anglija ne bo več nasprotovala nacionalistom. Francoski poslanik v Londonu

je imel včeraj dolg pogovor z angleškim zunanjim ministrom. O vsebini svojega govora je brzojavil v Pariz, nakar je bil nemudoma poklican v francosko glavno mesto.

Med tem pa bodo seveda vse države še naprej povdarjale, da so popolnoma nepristranske glede španske civilne vojne. Toda to je le slepilo za javnost. Anglija nikakor ni pri volji, da bi se Nemci in Italijani okoristili z zmago nacionalistov.

Pogajanja med Anglijo in generalom Francem so bila več tednov v teku, in računa se, da je dobila Anglija mnogo koncesij, ki so zelo koristne za Anglijo.

Morilski napad

V ogromni veži Hippodrome poslopja v Clevelandu, na 702 Euclid Ave., je včeraj popoldne nočni stražnik Louis Cohn začel streljati na prodajalca zlatnine Juliusa Svirskyja, katerega je nevarno ranil. Cohn je streljal petkrat in ogrožal življenje mnogih ljudi, ki so se nahajali tam po poslih. Končno je prihitel policist, ki je razorožil Cohna in ga odpeljal v zapor. Cohn se je nahajal svojetasno v blaznici, iz katere je bil izpuščen leta 1923. Svirsky je bil imel pred prohibicijo gostilno. Cohn je zahajal v gostilno, ko ga je naenkrat obsedla blazna ideja, da mu je Svirsky prodal zastrupljeno pivo. Od tega je 19 let in je Cohn ves ta čas iskal Svirskyja, da ga ubije.

Starostna pokojnina

Mesto Cleveland je deveto mesto po številu ljudi, ki so se prijavili za starostno pokojnino. Največ prijavljenih je v New Yorku z 1.941.800 prositelji, potem pride Chicago z 1.327.866 prisilci, Philadelphia z 889.304, Detroit 684.493, Boston 605.914, Los Angeles 536.000, Pittsburgh 523.122, Brooklyn 505.914 in Cleveland, s 453.523 prosilci za starostno pokojnino.

1,200 oficirjev aretiranih v Rusiji

London. — Preki sod, ki je bil proglašen v Moskvi ob času sodnijske obravnave proti pristajalci Trotzkya, je bil sedaj po odredbi izvrševalnega odbora komunistične stranke razširjen na vso Rusijo, ker so pričele iz posameznih pokrajin prihajati vrne mirljive vesti. Dosedaj je bilo aretiranih 1200 častnikov ruske rdeče armade, ker je tajna policija ugotovila, da so se udeleževali tajnih zborovanj proti vladi. Vsi častniki so bili poslani v Mosko in bodo prišli pred vojno sodnijo, kateri bo predsedoval vojni minister Vorosilov. Nadaleje je bilo te dni v Moskvi aretiranih 500 ljudi samo radi kritiziranja sodišča, ki je poslalo v smrt 13 pristavev Trotzkya. Aretirane so bile tudi žene vseh ustrujenih obsojenec.

Farmerji v boju proti peščenim viharjem

Garden City, Kansas, 16. februarja. — Črni blizard poznani pod imenom pešeni vihar, je zopet začel razsajati v štirih zapadnih državah v Coloradu, v Kansasu, Oklahomi in Texasu. Dnevi se spreminjajo v noč, ko začnejo divjati črni blizardi. Farmerji se bojijo, da bo vsa posejana pšenica uničena. Edino upanje imajo farmerji v izpremembi vetrov, ki utegnejo prinesiti dež. Vlada pomaga farmerjem na vse načine, da bi ohranili svoj pridelek in tudi farmerji sami se silno borijo za obstanek.

Pri Fisher Body

V ponedeljek in v torek, ko se je delo zopet odprlo v Fisher Body tovarni v Clevelandu, se je mnogo stotin Fisher Body delavcev zglasilo v unijskem uradu na E. 140th St., in Coit Rd. Vpisovali so se v unijo. Kot trdi Mr. Louis Spisak, predsednik unije pri Fisher Body, pripada sedaj v unijo že 5500 Fisher Body delavcev in oglašajo se še nadaljini. Ob istem času pa skuša tudi A. F. of L. organizirati Fisher Body delavce.

Zmagovalke v plavanju

Mlada slovenska dekleta in fantje iz St. Clair okolice, ki so izurjeni plavalci in plavalke, so zmagali v zadnji tekmi med St. Clair in Clark Recreation Center. Sledeče vodne vile in vodni fantje so zmagali: Annie Opalek, Gertrude Bonca, Elsie Sauer, Gizella Zavasky, Molly Skully, Helen Sorn, Diana Bogadek, Lillian Bonca, Frances Troha, Jean Bonca, Frances Novak, John Marinček in Ciril Sulak.

Kontrola avtomobilov

Councilman Sweeney je vložil v mestni zbornici predlog, glasom katerega mora policija v Clevelandu dvakrat na leto pregledati vsak avtomobil, če se nahaja v dobrem stanju. Avtomobilisti bi morali plačati 50 centov pristojbine za vsak pregled.

Iz bolnice

S Svetkovo ambulanco je bila pripeljana iz St. Alexis bolnice Mrs. Elizabeth Gersin, 18580 Underwood Ave. Prijateljice jo lahko obiščejo.

Nasprotujoča si poročila iz španske fronte

London, 16. februarja. Dočim se iz ene strani poroča, da bodo velesile v Evropi prenehale z nevtralnostjo napram Španiji, ki se nahaja že sedem mesecev v bratomornem boju, pa se danes poroča iz druge strani, da bodo velesile naperile resnično blokado napram Španiji. Pododsek komisije velesil, ki je bila imenovana, da skrbi za nevtralnost napram Španiji, je včeraj določil dan 20. februarja, ko ne sme noben prostovoljec več v Španijo, niti k socialistom niti k nacionalistom. In ob polnoči 6. marca se začne izvajati napram Španiji absolutna blokada. Proti blokadi se sedaj protivi samo Portugalska, ki dela ogromne dobičke iz španske civilne vojne, toda kot se je izjavila nevtralitetna komisija bodo velesile blokirale tudi Portugalsko, če ne bo nehala podpirati španskih nacionalistov.

Lewis na delu

Washington, 16. februarja. John Lewis, predsednik premogarske unije in ki je vodil zadnje tedne štrajk avtomobilskih delavcev pri General Motors korporaciji, se je izjavil, da je popolnoma zadovoljen z uspehom, katerega je njegova unija izvojevala od General Motors korporacije. Unija avtomobilskih delavcev ima danes 200.000 članov, in Lewis je prepričan, da se bo to število tekom prihodnjih par mesecev podvojilo. Nadalje je Lewis izjavil, da mora največjo pozornost posvečati pogodbam premogarskih delavcev, ki petečije 31. marca. Kakor hitro bo zadeva premogarjev rešena, pride na vrsto jeklarska industrija s svojimi 450.000 uslužbenci. V avtomobilski industriji v bodoče ne bo več delavskih vohunov, in iste se bo odpravilo tudi v jeklarski industriji. Unija nima ničesar, kar bi morala skrivati. V kratkem bodo štiri petine avtomobilskih kot jeklarskih delavcev v uniji, je rekel Lewis.

Velik požar

Sinoči okoli 8. ure je začelo goreti v poslopju na 1830 St. Clair Ave., kjer se nahaja Molton Distributing Co. in Nichols Printing Co. Šest kompanij ognjenjasev je imelo dovolj dela tekom štirih ur, predno so spravili ogenj pod kontrolo. Nichols Printing Co. se je pravkar selila v omenjeno poslopje. Uničen je linotype vreden \$5.000 in za \$3.000 papirja. Poslopje je bilo zavarovano za \$20.000.

Pritožbe črncev

Clevelandski zamorski državljani so se ponovno pritožili, da jih sedanji župan Harold Burton dosledno zanemara. Pobiranje smeti in odpadkov v zamorskih delih mesta je naravnost škandalozno. Burton je bil izvoljen županom s pomočjo zamorskih glasov, je izjavila včeraj Miss Hunter, tajnica znane zamorske organizacije Phillis Wheatley Association. V zahvalo jih je Burton popolnoma pozabil.

Darovi za štrajkarje

Mr. Anton Kordan, 9005 Union Ave., nam sporoča da je Mr. Andy Hočevar, 5135 Stanley Ave., prispeval \$3.00 za štrajkarje pri Fisher Body. Iskrena mu zahvala.

Glasovanje v Avstriji

Dunaj, 16. februarja. Kanceler avstrijske vlade Kurt von Schuschnigg je včeraj izjavil, da bo sedanja avstrijska vlada začela s propagando, da se vrnejo Habsburžani na avstrijski prestol. Schuschnigg je govoril delegaciji "Vaterland fronte," ki so prišli k njemu z zahtevo za vrnitev monarhistične oblike vlade v Avstriji. Kanceler je ljudem povedal, da je njegova vlada za monarhijo, toda sprememba iz republike v monarhijo se mora izvršiti ustavnim putem, namreč, da se da avstrijskemu narodu prilika, da tozadevno javno glasuje.

Dve državi pripravljene za prohibicijo

Topeka, Kansas, 16. februarja. Poslanska zbornica državne postavodaje države Kansas je včeraj s 84 glasovi proti 37 odobrila absolutno prepoved prodaje vsake opojne pijače v državi. Načrt prepoveduje prodajo vsake opojne pijače, ki ima kak odstotek alkohola v sebi. Predlog gre sedaj v senatno zbornico, kjer pa še ni gotovo, če bo sprejet. Senatna zbornica države Kansas je nekoliko bolj "mokra" kot je poslanska zbornica. Iz Little Rock, glavnega mesta države Arkansas, se pa poroča, da je poslanska zbornica sprejela predlog, s 56 glasovi proti 37, da se prepove prodaja opojne pijače v državi Arkansas. Kaj bo naredila senatna zbornica tozadevno, ni znano. Pristasi mokrih so bili popolnoma presenečeni, ko je bil predlog za prepoved opojne pijače tako hitro sprejet.

800 milijonov v plačah

Detroit, 16. februarja. Avtomobilska industrija bo v bodoče plačevala \$800.000.000 na leto svojim uslužbencem, kar je najvišja svota v zgodovini avtomobilске industrije v Ameriki. V letu 1932 so delavci zaposleni pri avtomobilski industriji zaslužili samo \$278.000.000. General Motors bo plačevala znanprej \$40.000.000 več na leto svojim uslužbencem kot pred štrajkom.

Radi enega požirka

Edley Holesworth je včeraj šel s svojo ženo in neko prijateljico v pivnico. Vsak v družbi je izpil dva kozarca žganja. Holesworth je dejal, da ima zaenkrat dovolj. Njegova žena pa je hotela imeti še tretji kozarec žganja. Mož je rekel, da ne bo plačal več. Pa je prijateljica poklicala tretji kozarec in tudi plačala. Holesworth je vstal od mize in šel v svoje stanovanje, kjer se je — ustrllil.

Požar v Nottinghamu

Včeraj zjutraj je začelo goreti v več trgovinah, ki se nahajajo pod številkami 675-688 E. 185th St. Gasilci so gasili šest ur, predno se jim je posrečilo omejiti ogenj. Skupna škoda znaša nekako \$15.000. Goreti je začelo radi preveč zakurjene peči v pekariji.

Smrtna kosa

Sinoči je umrla Terezija Kuchar, rojena Strgar, stanujoča na 5327 Stannard Ave. Truplo pokojne se nahaja v pogrebem zavodu Jos. Zele in Sinovi na 6502 St. Clair Ave. Več poročamo jutri.

Odmevi štrajka pri General Motors. Delavci v Indiani zahtevajo od predsednika Roosevelta, da se takoj odpravi obsedno stanje

Anderson, Indiana, 16. februarja. Uradniki United Automobile Workers of America so apelirali včeraj direktno na predsednika Roosevelta, da odpravi obsedno stanje, katero je odredil governor države Indiane.

"Unijski ljudje v državi Indiani niso več svobodni," je brzojavil unijski organizator Reuther predsedniku Roosevelt. "Vojaštvo ima prvo in zadnjo besedo."

V istem času se je vrnilo na delo v razne tovarne General Motors kakih 11.000 delavcev, ki so se nahajali na štrajku. Zakaj je narodna garda še vedno v službi, dočim se delavci povračajo na delo, ni znano. Governor ni odgovoril na tozadevno vprašanje unijskih voditeljev.

"Značilno je," pravijo unijski

voditelji, "da so le unijski člani podvrženi raznim preganjanjem. Dosedaj se ni še enemu članu kompanijske unije ali neunijskemu delavcu skrivil en sam las."

Unijski delavci zahtevajo tudi aretacijo gostilničarja Emery Shipleya, ki je streljal na unijske ljudi. Policija ga ni aretirala, potem ko je izjavil, da so unijski delavci se navadili na njegovo gostilno in mu pobili šipe. Baje so se skrivali v tej gostilni skebi.

Vojaštvo vlada v Andersonu z železno roko. Vse unijske in druge seje so prepovedane. Vojaštvo je pregnalo pet časnikarjev, ki so bili v dogovorih z unijskimi voditelji. Vse gostilne so morale zapreti, enako tudi filmska gledališča.

Governor države New Jersey grozi z vojaštvom organizaciji Lewisa, če se slednja polasti tovaren s sedečim štrajkom

Trenton, N. J., 16. februarja. Jersey nemogoča in se ji bo Governor države New Jersey Harold Hoffman je povedal zastopnikom Johna Lewisa in njegove C. I. O. organizacije, da bo uporabil vso moč in oblast države, da prepreči "sedeče štrajke" v državi New Jersey.

Lewisova organizacija je že dolgo gledala na položaj v državi New Jersey. Država je poznana kot država odprtih delavnic. Stavkokazi se najraje zbirajo v državi New Jersey, kadar pride do štrajka v tej ali oni tovarni.

In ker so bili dosedaj stavkokazi vselej podpirani od države, je sklenila C. I. O. industrijska unija, da organizira delavce v vseh mestih, kjer je bila organizacija dosedaj nepoznana.

Governor Hoffman je sicer izjavil, da bo sodeloval z delavci, da pridobijo svoje pravice, toda zaplemba tovaren potom se dečega štrajka je v državi New Jersey nemogoča in se ji bo ustavljal z vsemi silami.

"Delavska unija ima ravno toliko pravice zasesti tovarno, kakor ima banda roparjev pravico zasesti banko," se je izjavil včeraj governor Hoffman.

"Seveda bomo gledali," je nadaljeval governor Hoffman, "da se ne bo prelivala kri, toda, ako bo država izzvana in bodo štrajkarji naredili kak nepostaven korak, tedaj bo prišlo do obžalovanja vrednih posledic, katere pa mi ne bomo zakrivali."

"Jaz že danes svarim vse odgovorne kroge v delavskih vrstah, da se v državi New Jersey ne bo ponovilo, kar se je začelo v državi Michigan."

John Lewis, načelnik C. I. O., ko je slišal to izjavo governorja, ni ničesar odgovoril. Ostali delavski voditelji so povedali, da je gov. Hoffman poznan kot nasprotnik organiziranega delavstva, in da so pripravljeni na spopad z governorjem.

Mr. Drenik oropan

Policija išče tri roparje, ki so oropali našega Johna Drenika, predsednika Drenik's Beverage Distributing Co. Ko se je Mr. Drenik nahajal na potu v banko, je bil ustavljen od treh banditov, ki so mu vzeli nekako 400 dolarjev v gotovini in \$400 v čekih. Polastili so se njegovega avtomobila, katerega so zapeljali na Green Rd., kjer so vrgli ključke Drenikovega avtomobila v sneg, a roparji so pobegnili v drugem avtomobilu.

Številne postavbe

V poslanski zbornici državne postavodaje države Ohio je bilo od novega leta sem vloženi 694 predlogov za nove postavbe, dočim je dobila senatna zbornica 342 novih predlogov za postavbe. Dosedaj je državna postavodaja sprejela 81 novih postav.

Zadušnica

Za pokojno Ano Završek se bo brala sv. maša v četrtek ob 9. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida ob priliki četrte obletnice smrti pokojne. Prijatelji so prijazno vabljeni, da pridejo k sv. maši.

Oblačilni delavci dobili večjo plačo

New York, 16. februarja. Med unijo oblačilnih delavcev in med kompanijami je prišlo do sporazuma glede zvišanja plač. Zvišanje stopi v veljavo maja meseca in bo znašalo 12 odstotkov. Povišanje vseh plač delavcev v oblačilni industriji bo znašalo \$30.000.000 na leto.

Naknadno darilo

Poročali smo, da je senatna zbornica kongresa odobrila 75 tisoč dolarjev, da pomaga k stroškom velike razstave v Clevelandu, ki se bo letos ponovila. Sedaj se pa poroča, da je senatna zbornica sprejela predlog za darilo \$175.000. Pričakuje se, da bo tudi poslanska zbornica kongresa naredila enako.

Najnoveše slike

V nedeljo se bodo kazale najnoveše filmske slike, ki so došle iz stare domovine in o katerih je tako izvrstno napisal dr. Terdan. Kazal jih bo Mr. A. Grdina v Slovenskem domu na Holmes Ave. Začetek ob 8. zvečer.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razpisu: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cence.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year: Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months: Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cence.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 40, Wed., Feb. 17, 1937

Med demokratskimi tovariši

Predsednik Roosevelt je pretekli teden poslal kongresu Zedinjenih držav precej radikalno poslanico glede gotovih reform in sprememb na najvišji sodnji Zedinjenih držav. Predsednikova poslanica je delovala kot bomba ne samo pri kongresmanih, pač pa po vsej deželi, posebno pa pri angleškem kapitalističnem časopisu, ki je od nekdanj zrla na najvišjo sodnijo kot za svojo največjo dobrotnico. V trditvah angleškega časopisa, da najvišja sodnja čuva svobodo ameriškega časopisa, smo največkrat dognali, da najvišja sodnja čuva visoke svobodščine privilegiranih stanov, in izjemno redki so slučajji, ko je najvišja sodnja dežele soglašala v svojih razsodbah z delavskimi interesi.

Predno nadaljujemo naj povdarimo, da mi nimamo ničesar kot spoštovanje do najvišje sodnje dežele, kamor smo prišli kot gosti in kjer smo bili gostoljubno sprejeti. Najvišja sodnja Zedinjenih držav posluje glasom določil ustave Zedinjenih držav, katero tolmači ameriškega narodu. Toda od tedaj, to je, od leta 1787, ko je bila najvišja sodnja naše republike ustvarjena, se je položaj tako spremenil, časi so se predrugačili, življenje Amerikancev se je temeljito izpremenilo, tako da kar je bilo mogoče idealno v letu 1787, ni več praktično v letu 1937.

Nihče bolj tega ne razume kot naš predsednik Roosevelt. Kriza, ki se je začela v letu 1929, nam je dala mnogo originalno novega nauka, šole in bridkih preizkušenj. Roosevelt je to zasledoval in skuša danes popraviti, kar se je v preteklosti izkazalo, da ni koristno za narod in deželo.

Ena največjih ovir napredka v Zedinjenih državah je brez dvoma najvišja sodnja. Da, res je, da so sodniki najvišje sodnje poštenjaki, odgovorni ljudje, ki so prežeti za iskreno mislijo, da s svojimi razsodbami koristijo deželi. Toda res pa je tudi, da so ti sodniki najvišje sodnje daleč zadaj za svojim časom. Oni mislijo in razsojajo tako, kot je bilo mogoče dobro in koristno pred 25. leti, a današnjih razmer pa absolutno ne razumejo.

Nativistični Amerikanci, ki so se te dni uprli predsedniku Roosevelt, ker je slednji zahteval spremembo sistema pri najvišji sodnji, trdijo, da se poslovanje najvišje sodnje nikakor ne sme spremeniti. Nativisti trdijo, da če so očetje ameriške republike zapisali, da ima najvišja sodnja zadnjo besedo pri ustavi in postavah, da mora tako tudi ostati.

Pa se silno motijo, ti sicer dobromisleči, toda reakcionarni Amerikanci. V letu 1787, ko je bila narejena ameriška ustava, smo imeli Philadelphijo za glavno mesto, danes imamo Washington. V letu 1787 so se kongresniki vozili s konji po tri tedne, da so prišli na zborovanje, danes pridejo lahko iz Californije v desetih urah z zrakoplovom. Časi so se spremenili in spremeniti se mora tudi najvišja sodnja Zedinjenih držav, ki danes sicer nehoti zadržuje prihod boljše bodočnosti za ameriški narod.

Glavna napaka pri sestavi zvezne najvišje sodnje obstoji v tem, ker so sodniki imenovani za vse življenje. Nobena sodnja najvišje sodnje ne morete odstraniti iz urada, če se prestovoljno odpove če umre ali če je obtožen z ega zločina. Za svobodno republiko tak sistem danes ni več primeren in ne odgovarja ljudskim potrebam, ako pomislimo, da ima ta najvišja sodnja več moči kot predsednik in ves kongres Zedinjenih držav!

Mnogo sodnikov najvišje sodnje se nahaja v svojih uradih že od 15 do 25 let. Imenovani so bili kot prijatelji tedaj reakcionarnih predsednikov, in Roosevelt, ki je bolj liberalnega mišljenja, se jih ne more otrešiti. Najhušja ironija pri tem pa je, da če kongres naredi postavbo proti najvišji sodnji, da se morajo nje člani odpovedati svojim uradom, ko postanejo 70 let stari, ravno ti sodniki, katerih se postava tiče, lahko mirne vesti zavržejo tako postavbo!

Ampak, povprečen nativističen Amerikanec postane kot gad, kadar se kdo oplasi, da se poslovanje najvišje sodnje spremeni. Vse mora biti po starem, trdijo nativisti. Upamo pa, da bodo ti fanatiki, ki sicer dobro mislijo, dobili v Rooseveltu preveč trd oreh, da bi ga mogli razklati. Roosevelt je dosegel že marsikaj v korist in napredek naroda, pa bo tudi prikril najvišjo sodnijo tako, da bo bolj uspešno delovala v korist splošnega napredka Amerike.

Kaj pravite?

Ta sitnež Roosevelt se je naenkrat zmisli, da morajo iti sodniki najvišje sodišča Zed. držav, ko dopolnejo 70. leto v pokoj. To je najbrže vzel iz pravil SDZ, ki plačuje svojim članom, ki dosežejo starost 70 let, pokojnino, \$20.00 na mesec.

Francoska socialistična vlada je odglasovala 19 milijon frankov za oboroževanje. Mi smo pa mislili, da so socialisti proti vsakemu oboroževanju.

Governer Davey zdaj premišlja, za kak urad naj bi prihodnji kandidiral: ali za senatorja Zed. držav, ali ponovno za gubernorja, ali za predsednika Zed. držav. Skoro bi rekli, da se bo za zadnje omenjeno kandidaturo premislil.

BESEDA IZ NARODA

Novomašnik bod' pozdravljen!

Soboto dne 20. t. m. bo posvečen v duhovski stan spet en sin naše slovenske matere, Rev. Frances Martin Baraga, kateri bo zapel prvič slovesno sv. mašo v nedeljo dne 21. t. m. ob 10. uri, v naši cerkvi sv. Vida. Naš mladi novomašnik, kateri bo prvič zapel glorio v cerkvi sv. Vida, je bil rojen dne 23. aprila, leta 1911, v Thomas W. Va. Kot devetletni deček je prišel v Cleveland leta 1920 in bil učenec naše farne šole sv. Vida do leta 1925, katero je z velikim uspehom izvršil. Od leta 1925 do leta 1929 je bil naš sedanji novomašnik eden izmed prvih učencev v višji šoli, Cathedral Latin School, bil je skozi vsa štiri leta med odličnjaki. Nato je obiskoval John Carroll univerzo dve leti, nakar je stopil v Our Lady of the Lake semenišče v Clevelandu.

Tako je naš novomašnik prišel šolo v svojem šestem letu, to je bilo leta 1917, še v Thomas W. Va. in je nadaljeval svoje študije do sedaj, to je celih 20 dolgih let je trgal hlače po šolskih klopih, to ni nikaka malenkost. Njegov, sedaj že mnogo let pokjenci oče Anton Baraga, je bil rojen v Cerknici na Notranjskem, meseca marca 1885. Mati, katere deklško ime je bilo Ceglar, je bila rojena v št. Rupertu na Dolenjskem, 23. maja istega leta. V Ameriko sta prišla 16. sept. 1907, poročila sta se leta 1908 v Thomas, W. Va. V zakoncu so se jima rodili trije otroci, sin Anton, (sedaj že poročen), novomašnik Rev. Frank (Martin) in hčerka Mary. Vsi trije so bili rojeni in krščeni v Thomas, W. Va. Istotam jim je krsta smrt pograbilo dobrega in skrbnega očeta, to je bilo leta 1929. Kmalu po očetovi smrti se je ostala družina preselila v Cleveland, to je bilo septembra meseca 1920. Po očetovi smrti je prevzela dobra in skrbna mati tudi gospodarstvo in vse očetove skrbi na svoje rame in vzgajala svoje mladoletne otroke v pravi luči sv. krščanske vere. Ta mati je nam vsem dobro poznana in delovna faranka fare sv. Vida.

Da, cerkev sv. Vida bo obhajala v nedeljo spet en zelo pomemben dan. Na njenem velikem oltarju bo prvič deloval novo zapriženi Gospodov delavec, oznanjevalec in sejavec božje besede in pravi Kristusov namestnik. In prepričani smo, da bo novomašnik Rev. Frances M. Baraga, res pravi Kristusov namestnik. To nam njegova povernost in pohlevnost pričata, da ne bo zanemarjal svojega prečiščenega stanu. In vsi iz srca želimo, da bi postal naš novomašnik Baraga drugi veliki škof in apostol Friderik Baraga in ljubljene božji, da bi sijal božjo besedo ne samo med našim narodom, pač pa tudi med narodi, katerim ni še zasvetila luč sv. vere, in da bi oznanjeval vero Kristusovo tudi tam, kjer je že zanemarjena ali celo docela pozabljena. In celo med našim slovenskim narodom je na tisoče in tisoče ovčič, najsi bo po velikih mestih ali pa po malih naselbinah, kjer se izgubljajo v valovih nevere in pregreh, ne poznajo več Boga, in je izginila že skoraj zadnja iskra vere in verskega prepričanja iz njih src. O, kako bi te izgubljene ovčice z veseljem in v veliko korist za svoje sredobrega dušnega pastirja, pravega voditelja, da bi jih pripeljal spet na pravo pot, in jim pokazal njih cilj, do katerega jim je dospeti.

Tako smo lahko ponosni, da se v naši fari gojijo taki veliki možje, katerih še vedno pri-manjkuje na tem svetu, možje,

kateri zacelijo vsako rano in dušno bol.

Zato je več kot prav od vseh nas faranov fare sv. Vida, da sedelujemo z našim novomašnikom Rev. Francis M. Barago v nedeljo ob 10. uri, ko nam bo daroval prvo sv. mašo. Da napolnimo našo obširno cerkev do zadnjega kotička, kakor tudi da napolnimo dvorano pod cerkvijo, kjer se bo vršil slavnostni banket v počast novomašniku ob 12.30 popoldne.

In Ti, prečastiti novomašnik, bodi trden in nepremagljiv delavec v Gospodovem vinogradu. Tvoje delo bo težavno, Tvoja pota bodo s trnjem posuta, in Tvoje veselje in plačilo ni bogastva tega sveta. Plačilo Tvoje je izveličanje duš, tistih ovčič, katere boš kot dušni pastir pripeljal pred obličje božje.

Lawrence Bandi.

Vabilo na sestanek

Euclid, O.—Prosi se vsa dekleta od podruž. št. 32 SZZ, da se udeležijo sestanka pri sestri Mrs. Jamnik na 18. februarja. Matere, spomnite dekleta na ta sestanek, da bo šla stvar v redu naprej. Zdaj, ko imamo ravno sv. misijon pri sv. Kristini, se po pobožnosti prav lahko ustavite za ta važni sestanek. Obenem imate pa lepo priliko, da opravite svojo velikončno dolžnost. Nobena članica SZZ naj ne zamudi te lepe prilike. Najlepše pozdrave vsem članicam naše podružnice in sploh vsem članicam SZZ širom Amerike.

T. Zdešar, tajnica.

Duhovnik na morišču

Pripoveduje španski jezuit p. Jožef Mural, ki je bil na morišču v Barceloni že streljan, a se je rešil.

V nedeljo 19. julija se je začel po barcelonskih ulicah nemir. Že ta dan in naslednje dni so začeli požigati cerkve, a do streljanja še ni prišlo. Nismo mislili, da se bodo kmalu začeli umori.

V torek 21. julija mi je moj prestojnik dovolil, da smem odločiti duhovsko obleko. A tega nisem mogel storiti, ker nisem imel nobene civilne obleke.

Tedaj pa je že vdrlo šest pobalinov s svojim vodnikom. Predstavil sem se jim, oni pa so me takoj vprašali, če imamo orožje. Ko sem rekel, da ne, so začeli s hišno preiskavo. Eden med njimi mi je ukazal: "Odložite talar; če ne, vas bomo ubili!" Brat Irondo mi je res prinesel slab suknjič. Njegov vodnik pa je nadaljeval preiskavo. Ko sem ga dobil v svoji sobi, mi je jezno zagrozil: "Pustite me, sicer vas takoj umorim!"

Gnali so nas pred hišo. Potegnili sem se za p. Cotsa in prosil, naj ga pustijo, ker se mi pri nas samo na obisku. Vodnik noče ničesar slišati o tem in nam ukaže: "Vsi v avtomobile!"

Na cesti sta nas čakala dva voza z začetnimi črkami F. A. I. in C. N. T. Vstopili smo. Trije duhovniki v prvga, brat Irondo pa v drugi avto. Šofer nam je povedal, da je prisiljen k temu in da dela to proti svoji volji, kakor tudi njegov katalonski tovariš. In odpeljali smo se.

Med potjo nam je šofer celo obljubil, da bo morda mogel vožnjo tako urediti, da se nam bo mogoče rešiti, če hočemo. A od tega smo ga odvrnili, da bi s tem ne prišli še v večjo nevarnost. Spominjam se, da je p. Cots rekel med vožnjo: — "Postrelili nas bodo." Jaz sem mu takoj odvrnil: "Kar treba se bo pripraviti na smrt." In

nato smo se takoj drug za drugim spovedali. Ko je avto obstal, so nas pustili nekaj minut čakati v avtomobilih. Obkolila nas je sodrga, nas sramotila in nam grozila: "Vse vas bomo pobili, ker ste duhovniki. Niti en duhovnik ne sme ostati živ!"

Mesto civilnega šoferja smo tukaj dobili vojaškega. Vstopil je v voz in rekel: "K Rabassadi!" Ko smo deset minut zatem dospeli tja, so nam zapovedali, naj gremo v hrib. Ostali smo mirni, čeprav smo vedeli, kaj nas čaka. "Za Kristusa umrjem," sem si rekel, "ničesar več si nimam očitati in tudi drugim odpuščam." Ko smo naredili nekaj korakov s ceste navzgor, je brat Irondo ravno stopil iz avtomobila in zaprosil za odvezo. P. Roma je začel na glas moliti odvezo in počasi od daleč naredil križ nad njim. Kmalu nas je brat Irondo dohitel in šli smo skupaj navkreber. Trenutek nato pa se je vsul na nas roj krogel. Pri tem sem nagonsko dvignil desno roko, pa me je že krogla oprasnila po sencih in istočasno ranila dvignjeno desnico. Kakor bi mi bil šel električni tok skozi telo. Padel sem na tla in položil glavo na ranjeno roko. A zavesti vendar nisem izgubil. Zaslusil sem besede: — "Ti, lump, ali ne boš umrl?" In znova je zagrmel strel. Dobro se spominjam, da sem ta trenutek mislil: "Ali jaz ne bom umrl? Mar res ne bom tak srečen, da umrjem kot mučenec?"

Precej glasno sem sodel, čeprav sem se trudil, da bi tiho dihal. Tedaj je rekel nekdo: "Glej, ta še tudi diha!" A nekdo drugi mu je odvrnil: "Nemogoče, saj se mu možgani vidijo!" Močno sem namreč krvavel. Potem je okrog mene vse utihnilo.

Minile so kake štiri minute. Toliko sem se premaknil, da bi videl svoje tovariše. P. Cots in p. Roma sta ležala z obrazom obrnjena drug proti drugemu. Občutil sem veliko tolažbo, ko sem gledal te Kristusove učence. Hotel sem vstati, pa sem takoj padel nazaj. Ranjena roka mi je bila težka, kakor da je iz svinca. Poskusil sem par korakov proti cesti, pa sem padel znova. Mimo je privozil motociklist in me vprašal: "Si ranjen?" Nato mi je rekel, naj počakam avtomobila.

Gledal sem proti St. Denisu. Čeprav sem skoraj izgubil vid, sem vendar zagledal majhno hišico. Prišel sem počasi do nje, a v njej ni bilo nikogar. Vlekel sem se do druge, v kateri so bili ljudje. S težavo sem pozvonil. Odprl mi je mož, kateremu sem se smilil, vendar pa mi iz strahu pred rečimi ni pustil notri. Šele ko sem mu povedal, da sem duhovnik, me je končno pustil v hišo. Vpraševali so me, kaj naj store z menoj. "Nesimo ga na sosednjo kliniko," so rekli. Tedaj pa je prišel avto A. F. I. Šofer je vprašal, ali je tu neki ranjenec, da bi ga spravil na kliniko. Ko me je zagledal, se je nekoliko oboje tavljal, potem pa rekel: "Ste sicer duhovnik, pa kaj za to. Človekoljubno dejanje je, pa naj pomagamo kateremukoli ranjencu. Peljimo se torej!"

Ko smo prišli v bolnišnico, je šofer povedal predstojnici, da je pripeljal nekega duhovnika, nato pa je brez besede s svojim tovarišem izginil. Me ne pa so takoj obvezali.

Ko so anarhisti zvedeli, kje sem, so večkrat skušali, da bi me prišli aretirati. A upravitelj bolnišnice in predstojnica sta jim vselej rekla, da sem takoj prvi dan odšel. Ponudila sta jim, češ, da se lahko sami prepričajo, če hočejo pregledati bolniške sobe. Končno so jima verjeli.

Naslednje jutro sem dal poklicati nekega duhovnika in

nekega redovnega brata. Govoril sem z njima latinsko in ju prosil, naj identificirata trupla onih treh mučencev in naj sporočita sobratom, da čimprej zapustijo Barcelono. Skoro cel mesec dni sem ostal v bolnišnici. Zapustil sem jo 18. avgusta in odšel na dom nekega našega prijatelja, kjer sem nameraval počakati priliko, da uidem čez mejo. Pri tem prijatelju sem se poslovil 15. septembra in 16. septembra odplul z ladjo v Marsej, kamor sem prišel dne 17. septembra.

Od španskih jezuitov so rdeči pomorili, kolikor mi je do sedaj dobro znano, 40 duhovnikov in 16 bratov, med temi nekega 84-letnega patra in nekega 79-letnega brata, katerega je izdal njegov rožni venec.

Število v Barceloni umorjenih duhovnikov je zelo veliko. Vsi brez izjeme so ostali zvesti svoji veri in svojemu poklicu in tako umrli kot junaki.

V Barceloni so porušene vse cerkve in kapele. Samo katedralo so še pustili. Ta služi rdečim za bolnišnico. Da so delali zelo "smotno," kaže tudi to, da so s posebno gorečnostjo iskali križev in oltarjev in vse popolnoma uničili.

Domovi in centrale znamenite kongregacije za gospode v Barceloni, ki je tako vzorno delovala in nudila več kot 2000 otrokom pouk katekizma, vsi ti domovi in centrale so popolnoma porušeni. Ali je voditelj kongregacije p. Emanuel Verges in njegovi duhovni tovariši še pri življenju, ni znano. V začetku bojeva meseca julija je bilo mnogo patrov v Barceloni, okrog 80 v Madridu, veliko tudi v Valenciji, Malagi, a o teh ni zdaj nikjer nobene sledi.

ZAHVALA

V prijetno dolžnost si štejem, da se prav pristočno lepo zahvalim vsem mojim prijateljem in sosedom in mojim hčerkam, ki so se me spomnili in me občutili za god in rojstni dan dne 30. januarja. Sama nisem vedela da imam toliko prijateljev, ki so me obiskali in obdarili in me tudi prav pošteno potegnili.

Moja sosedka Mrs. Zupancič pride k meni in me povabi, da bi šle na demokratski sestanek, da bodo dobri govorniki, itd. Na njeno nujno prigovarjanje sem se res vdala in šla z njo. Ko pa pridem v dvorano, pa mi zadoni nasproti "Surprise Mrs. Ban." Hčerke in prijatelji so me obsuli s cvetlicami in čestitkami. K meni je stopila mala deklica Tina Bencin s šopkom v roki in mi iskreno voščila. Solze veselja in hvalečnosti so mi stopile v oči, in ne morem drugega reči kot prisrčna hvala vsem, ki ste se trudili za mene. Sledečim izrekam iskreno zahvalo: Mr. in Mrs. Marles, Mr. in Mrs. Bencin, Mr. in Mrs. Kovačič, Mrs. Vodičar, Mr. Tony Znidaršič, Mr. in Mrs. Sterle, Mr. Rudy Kakuljan, Mr. Jos. Simsa, Mr. in Mrs. Vesel, Mr. in Mrs. Kučar, Mr. in Mrs. Korošec, Mr. in Mrs. Kocin, Miss Jeny Močilnikar, Mr. in Mrs. Berčič.

Mr. in Mrs. Markus, Mr. in Mrs. Urankar, Mr. in Mrs. Kovačič, Mr. in Mrs. Pibernik, Mr. in Mrs. Bricek, Mr. in Mrs. Prostor, Mr. in Mrs. Stepic, Mr. in Mrs. Cimperman, Mr. in Mrs. Skubic, Mr. in Mrs. Metere, Mr. in Mrs. Zdešar, Mr. Johan Levak, Mr. in Mrs. Zupancič, Mr. John Nedol.

Mr. in Mrs. Masen, Mr. in Mrs. Nemece, Mr. in Mrs. Robert, Mr. in Mrs. Štokar, Mr. in Mrs. Jager, Mr. in Mrs. Habič, Mr. in Mrs. Mekinda, Mr. in Mrs. Ferlin, Mr. in Mrs. Anderberg, Mr. in Mrs. Knific, Mr. Vinc. Žitnik, Mr. in Mrs. Černelič, Mr. in Mrs. Kase, Mrs. Molly Pere, Mrs. Antonia Bradač.

Lepo se moram zahvaliti mojim hčerkam Mrs. Jennie Marles in Mrs. Ceciliji Smolič in Mrs. Frances Sterle in zetom, ki so se zanimali za prireditev Lepo se zahvalim kuharicam Mrs. Mary Bencin in Mrs. Ceciliji Zupancič, ki so naredile tako okusne potice. Lepa hvala Mrs. Sintiči za krofe in iskrena hvala za vso postrežbo v kuhinji Mrs. Antoniji Nemec in Mrs. Katie Robert.

Torej še enkrat iskrena hvala vsem skupaj. Ne morem najti zadostnega izraza za zahvalo in dobroto, ki ste jih mi naredili. Vse bom ohranila prijetnem spominu in ob enakih prilikah rada povrnila. Ako je pomotoma kako ime izpuščeno, naj se mi to blagohotno oprusti. Vsem skupaj Bog plačaj. Iskrenim pozdravom in spoštovanjem vam hvaležna — Mrs. Frances Ban, 854 E. 236th St. Euclid, Ohio.

ZAHVALA

V prijetno dolžnost si štejem, da se iskreno zahvaliva za nepričakovano iznenadenje (surprise) o priliki 30 letnice najine poroke. V globoki hvaležnosti nama je bil poklonjen električni likalnik in sicer tako, kakor ga nisva nikoli pričakovala.

Vso neprijetno vlogo je igral po navodilu najinih sinov, hčerke, sester, zetov in svakov Anton Dolgan, ki vodi hardware trgovino na Waterloo Rd. Dne 28. januarja je prišel v najino hišo po opravlku, da nama hoče prodati električni likalnik. Brnila sva se ga z raznimi vzroki, čeprav bi ga rada imela. Mr. Dolgan pa ni hotel odnehati od svoje ponudbe, ampak je kratkoma pripeljal likalnik in ga postavil v sobo. Prihodnji dan pa je poslal žensko, katere je vpršelo naju demonstrirati, da naju pripelje do kupitja. Vse se nama je depadlo, toda bilo je preveč, da bi si lahko privoščila to hišno potrebno komodnost. Midva sva si na tistem mislila: "Toneček, škoda za tvojo trud, potrebnim smo ga, pa za nekaj časa bomo še potrpeli." Motila sva se. V nedeljo 30. januarja pa nama otroci povejo, da električni likalnik je najin jubilejni dar, za katerega so prispevali: sin Joseph, hčerka Frances poročena Urankar in nje soprog Frank, sin Vincenc in Frank, hčerka Mary ter sestre in svaki Mr. in Mrs. Joe in Frances Jaklič in Mr. in Mrs. Joe in Alice Kumelj.

Dragi najini otroci, sestre in sorodniki, na tem mestu naj vam bo izrečena stotisočera hvala za lep jubilejni dar, katerega hvaležnost naj vam bo kratko izrečeno v sledečih besedah: "Hvala vam iz dna srca in ob priliki vam bova poizkušala povrniti prijetno presenečenje, ki ste ga nama napravili ob 30 letnemu jubileju najnega srečnega zakonskega življenja.

Vincenc in Mary Hočevar, 13618 Aspinwal Ave.

Če verjamele al' pa ne

Farmer išče hlapca. Oglasi se krepak možak. Farmer ga nagovori:

"Ali imate kaj izkušnje z do-mačo živino?"

"Well, s konji nisem imel še nikdar opravka, krav še nisem molzel, ampak na kanarčke se pa dobro zastopim."

"No, danes ste pa že precej boljši," reče zdravnik bolniku, ki ga je obiskal. "Vidim, da ste se ravnali po mojih nasvetih, drugo so pa napravila moja zdravila. Kaj? Da niste jemali mojih zdravil?"

"Kako jih bom, če je, pa na steklenici zapisano, naj imam steklenico vedno trdno zamašeno."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Nemogoče ni."
"Če bi bil ušel, bi se bil obrnil po široki, lepi cesti proti Plovdivu, ne pa po tej samotni in slabi stezi."

"Prav tako pot je za begunce varnejša ko velika cesta v Plovdiv."

Pa kaj bomo govorili! Zmotil sem se. Čeprav je bil glas čisto glas Barud el-Amazata —"

Nekaj mi je pravilo, da se le nisem zmotil. Nemir se me je lotil, pospešil sem korake in tovariši so hiteli z menoj vred."

In doma nas je čakal Očko — "Končno —!" je vzkliknil.

"Si nas že pričakoval?" sem vprašal v hudih slutnjah.

"Da. Že dolgo vas čakam."

"Kako da ne strašiš več pred ječo?"

"Zdi se mi, da se je nekaj zgodilo. Saj sem rekel, da vas bom o vsem obvestil —"

"Kaj se je zgodilo?"

"Daj da ti povem! Ležal sem pred vhodom v jetnišnico. Nekdo je prišel in si dal odpreti. Vstopil je in čez nekaj časa je prišel z dvema drugima iz jetnišnice."

"Si koga spoznal?"

"Ne. Pa ko so odhajali, je delal eden: 'Bolje se je posrečilo, nego smo si mislili!' Koj se mi je zdelo, da nekaj ni v redu."

"Si šel za njimi?"

"Seveda. Pa na oglu ulice sem jih izgubil."

"In potem —?"

"In potem si nisem vedel sam pomagati, pa sem šel domov, da vam sporočim. Žal, vas ni bilo doma. Škoda! Morebiti je že prepozno."

"Dobro! Koj bomo zvedeli, kaj se je zgodilo. Hulam, ti pojdeš z menoj, vi drugi pa ostanite doma."

Odhajala sva s Hulamom v ulico, kjer je imel Doksati svoj han. Vrata so bila še odprta, vstopila sva.

Han je imel eno samo gostilniško sobo, ki je bila odprta na dvorišče, na ulico pa ni imela nobenih oken. Nisva vstopila, naročila sva enemu izmed hlapcev, ki so se potikali po dvorišču, naj pokliče gospodarja.

Doksati je bil majhen, star in suh možicelj s pretkanim grškim obrazom. Globoko se nama je poklonil ter vprašal, česa želiva.

"Ali je prišel nocoj kak gost?" sem vprašal.

"Več jih je prišlo, effendi."

"Tudi majhen človek na konju?"

"Da. Brke ima, pa take, kakor opipana stara kokoš rep."

"On je tisti, ki ga iščeva. Kje je?"

"V svoji sobi."

"Pelji me k njemu!"

Stopil je naprej. Šli smo čez dvorišče in po stopnicah na hodnik. Luč je gorela in videl sem več vrat. Najbrž so bile tujske sobe.

"Tukaj stanuje," je pokazal.

Odprl je. Luč je gorela v sobi, drugega pohištva ni bilo v njej ko stara preproga.

Pa soba je bila prazna.

"Tukaj stanuje?" sem vprašal.

"Seveda."

"Če ga pa ni!"

"Alah vedi, kje je!"

"Kje je njegov konj?"

"V hlevu seve."

"Kje imaš hleve?"

"Na drugem dvorišču."

"Ali je bil tudi v gostilniški sobi?"

"Da."

"In kam je potem odšel?"

"Postavil se je k vratom in čakal."

"Dobro! Pa še nekoga iščem. Ime mu je Manah el-Barša. Ga poznas?"

"Kako bi ga ne poznal!"

"Ali tudi prihaja k tebi?"

"Še nocoj je bil moj gost."

"Je bil? Torej ni več?"

"Ne. Odpotoval je."

"Sam?"

"Ne. Z dvema prijateljskoma."

"So jezdili?"

"Da."

"Kaki so bili njihovi konji?"

"Dva sta bila belca, eden pa rjavec."

"Kam so jezdili?"

"V Plovdiv in dalje v Sofijo."

"Si poznal tista dva Manahova prijatelja?"

"Ne."

"Kedaj pa sta prišla?"

"Manah el-Barša je šel z doma in ju je pripeljal."

"Ali je tistikrat tudi vse tri konje pripeljal?"

"Ne. Le rjavca. Belca je kupil šele o mraku."

Kakor je vse kazalo, se le nisem zmotil, ko se mi je na sprehodu ob Ardi zdelo, da čujem Barud el-Amazatov glas.

Primerjal sem Doksatijeve odgovore s tem, kar mi je pripovedoval Očko, in sklepal, da je nabrž Manah el-Barša pomagal aBrud el-Amazatu uiti.

Kako? No, to se je dalo že še zvedeti.

Pa kdo je bil tretji v tej čedni družbi? Morebiti kak jetničar, zaveznik teh zločincev, tudi kak en-Nasr. Pomagal je pri begu, sum bi bil padel na njega, pa se je pobral.

Vprašal sem handžijo:

"In tisti mali človek, — ali je šel za njimi?"

"Ne."

"Za gotovo veš, da ne?"

"Čisto za gotovo! Stal sem pri vratih, ko so odhajali."

"Pelji me k njegovemu konju!"

Vrnili smo se po stopnicah na dvorišče in peljal nas je skozi nekaj uvoz v drugo dvorišče. Že od daleč sem navahal konjski hlev.

Odprl je neka vrata. Tema je bila, pa hrzkanje je pričalo, da je vsaj eden konj v hlevu.

"Zakaj ni luči?" sem vprašal.

"Ugasnili so jo," je povedal duhovito.

"Ali je prej gorela?"

"Da."

"Si jo ti ugasnil?"

"Ne."

"Torej so jo ugasnili oni trije?"

"Najbrž."

"Torej so stali tudi njihovi konji v temle hlevu?"

"Da."

Zaslutil sem, kaj bom našel v hlevu.

"Si bil poleg, ko so odjezdili?" sem še vprašal.

"Ne."

"Prižgi luč!"

Poiskal je šibico in prižgal staro, polomljeno svetiljko na steni.

Halefov konj je stal pri jaslilih. In poleg na tleh je ležal velik zavoj, povit v kufan in povezan z vrvmi. Vnaprej sem vedel, kaj tiči v zavoju.

Raztrgal sem preperelo vrv in razvil kufan.

In iz zavoja je planil — moj mali hadži Halef Omar, nemudoma stisnil pest in se rotil:

"Allah illa 'llah! Gospod, kje so tisti psi, ki so me napadli, tisti pasji sinovi in vnuki pasjih sinov, ki so me povezali v kufan?"

"Kdo ve, kje da so, Halef! Prav za prav bi moral ti sam najbolje vedeti, kje da so!"

"Jaz? Jaz bi naj vedel? Kako naj vem, ko pa sem bil zvezan kakor sveti koran, ki v Damasku visi na železnih verigah!"

"Hm! Zakaj pa si se prav za prav dal tako močno zvezati?"

Ves začuden me je pogledal.

(Dalje prihodnjic)

BRATCI PRI FOTOGRAFU

"Janezek, nikar ne jokaj! Prav nič hudega ne bo: skupaj slikali se bomo. Hej, kako bo to lepo!"

Janezek pa ne uboga dobrih bratcev; kar naprej usta na stečaj odpira in kriči: "Ojej, ojej!"

Če vse to nič ne pomaga — bratec Tonče misli si — zdaj še z urico poskusim, morda to ga uteši.

Na uho mu jo prisloni. Ura poje: tika, tak. . . Kakor bi odrezal — v hipu je utihnil naš junak.

Verno, zveto je poslušal, fotograf pa kakor tat naskrivaj medtem pritisnil s prstom je na aparat.

Hop! jih na papir ujel je. Srčkani so zdaj tako naši bratci, da od sreče mami roso je oko.

Ženske

Devetdeset odstotkov vseh poizkusov, da se vtihotapi v Zedinjene države razno tihotapsko oziroma carini podvrže, ne blago, je pripisati ženskam.

Vojvoda Windsor prodaja palačo materi

London, 16. februarja. Sem se je vrnila iz Dunaja sestra bivšega angleškega kralja Edwarda, ki se je posvetovala z Edwardom več dni radi raznih finančnih zadev. Posvetovanja so baje povzročila mir v kraljevi družini. Mati bivšega kralja je potom svoje hčere poslala dvojce zahtev na svojega sina, in sicer, da naj se nikakor ne poroči, predno se ne izvrši kronanje kralja Georga VI., in da ji Edward proda Sandringham kraljevo palačo, katero je podedoval po svojem očetu. Kot se poroča je cmenjena palača vredna \$7,000,000. Edward je privolil v prodajo, dočim se glede poroke z Mrs. Simpson ni hotel izjaviti.

Brezposelnost se zmanjšala v decembru

New York, 16. februarja. The National Industry Conference Board naznanja, da je bilo v decembru mesecu zaposlenih v Zedinjenih državah nič manj kot 44,574,000 oseb ali za šest odstotkov več kot v decembru 1935. Tekom dveh let so industrije zaposlile 2,415,000 nadaljnjih delavcev. Brezposelnih delavcev v decembru mesecu 1936 je bilo še vedno 8,100,000.

20 let zapora radi vohunstva pri mornarici

Washington, 16. februarja. — John S. Farnsworth, bivši kapitan v ameriški vojni mornarici, je skesano priznal, da je vohunil v prid Japoncem in da je japonski vladi izdal kakih 20 vojaških skrivnosti. Radi priznanja bivšega kapitana se obravnava ni vršila, kar je vladi zelo po volji, ker ni prišlo na dan razno pričevanje, kar bi povzročilo še večji škandal. Kapitan bo obsojen tekom desetih dni. Največja kazen, ki ga more zadeti je 20 let zapora.

Ameriški mornariški častnik kot vohun

Washington, 16. februarja. Včeraj se je pričela pred vojaško sodnijo obravnava proti bivšemu kapitanu ameriške mornarice John S. Farnsworthu, kateremu se očita, da je prodajal vojaške skrivnosti japonskim diplomatom. Slučaj Farnswortha je izredno redek v analih ameriške bojne mornarice. Farnsworth se je nahajal v zaporih že od julija meseca lanskega leta, ker ni mogel položiti \$100,000 varščine.

* V državi Oregon so včeraj imeli močne potresne sunke.

Med katoličani in vlado v Mehiki pride do miru

Mexico City, 16. februarja. Guverner države Vera Cruz je včeraj naznanil, da bo prišlo v kratkem do mirovne sprave med katoličani in vlado v državi. Dočim so cerkve "uradno" še vedno zaprte, pa so katoličani včeraj napolnili vse cerkve. Maš ni bilo, toda verniki so noč in dan molili v cerkvah. Katoličani so cerkve sami odprli. Med katoliškimi voditelji in vladnimi uradniki se te dni vršijo pogajanja za mir.

Zdravnik kanadskih petork je zbolel

Toronto, 18. februarja. — Dr. Alla Dafee, znameniti osebni zdravnik kanadskih petork, se je moral podati v bolnišnico v Toronto, ker je zbolel za influenco. Polovica prebivalcev mesta Callander, kjer žive petorke, je zbolela za influenco. Šole so zaprte. Petorke se pa nahajajo pri najboljšem zdravju.

MALI OGLASI

Perilo

se vzame na dom. Samo za oprati, ali po želji tudi zlikati. Vprašajte se na 7207 Duluth Ave. Tel. Henderson 9327. (39)

Naprodaj je

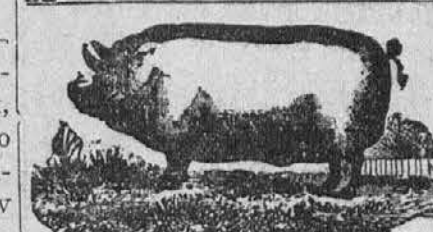
pet dobro ohranjenih biljardnih miz. Se prodajo zelo poceni. — Vprašajte na 15219 Hale Ave. (40)

L. R. Miller Coal Co.

1007 E. 61st St.
ENDICOTT 1032
15 LET V VAŠI BLIZINI

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potreščine za dom.
6303 GLASS AVE.
HENDERSON 2978

REJENI PREŠIČI NARAVNOST IZ DEZELE

Vseh velikosti, živi ali osnaženi, predgledani od vlade. Meso v kosih, sunke, piceta, loins, izvrsten špeh. Koljeno vsak ponedeljek in četrtek, dopoljeno na dom vsak torek in petek. Dobite tudi izvrstno govejo meso in telefino po cenah na debelo.

H. F. HEINZ

Vine St., Willoughby, Ohio
Tel. Wickliffe 110-3-2

Naše cene morajo biti nizke

PRIPRAVLJALI SMO SE ŽE MESECE. KUPILI SMO TO POHIŠTVO MESECE NAPREJ. FAKTIČNO SMO ZNIZALI CENE ZA TO FEBRUARSKO

RAZPRODAJO

Prihranite 10% do 50%

Naj vam dokažemo. Pridite in prepričajte se.

NAŠA TRGOVINA JE ODPRTA VSAK VEČER DO 9

4 KOSI ZA SPREJEMNO SOBO
vreden \$160.00

Velik divan in stol, ki je enak. Mizica s svetilko in senčnikom.

\$108.00

8 KOSOV SET
GROUR ZA
SPALNO SOBO

reg. vrednost \$135.00
KOMPLETNO Z SPRINGI
IN BOMBAŽEVIM
DROCOM.

Moderni dresser, postelja in skrinja, spring in medroc, 2 pernatí blazini ter en stol za spalnico.

\$96.75

North American
bančne knjige in
North American
delnice.

Custodian
certifikate.

International
hranilne knjige.

Kupite novo
GENERAL
ELECTRIC
LEDENICO 1937.

pralnik ali likalnik. Vam damo veliko v zamenjavi za vaš stari predmet.

RAZNI KOSI ZNATNO ZNIZANI

DRESSERJI

iz javorja ali orehovine, krasno izdelani, posebno izjemno

\$18.00

skrinje s predali

Prav kar potrebujete za to posebno sobo. Vsak predal lahko teče na patentnih rolerjih. Iz javorja ali orehovine.

\$15.00

POSTELJE

Velika izbira postelj iz javorja ali orehovine; samice ali dvojne; 3 vzorci za izbero.

\$8.50

THE KRICHMAN & PERUSEK FURNITURE CO.

15428-30 WATERLOO RD.

ZRAVEN BEN FRANKLIN 5 IN 10c TRGOVINE

ODPRTO
DANES
ZVEČER

ODPRTO
ZVEČER

X-70

vam da

HITREJŠE
STARTANJE

in

NAJVIŠJO MOGOČO
MILJAŽO V ZIMI

Ohijski najbolj priljubljeni gazolin je skozi vse leto favoriziran, ker je narejen, da vam da tisto delavnost, ki jo želite v vsakem vremenu . . . ter vam da najboljšo mogočo postrežbo.

Skozi vso zimo rabite X-70 . . . in pozabite na vreme.

BRING YOUR CAR UP TO STANDARD
at the sign of

ONLY STANDARD OIL GUARANTEES STARTING
THE STANDARD OIL COMPANY (OHIO)

Želodčno zdravilo iskreno priporočeno

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Ne bodite
sužnji
neprebnosti

NAROČITE SI PROSTI VZOREC —
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Pošljite mi brezplačni vzorec.
Ime
Naslov

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBEGA
IN NIKDAR POZABLJENEGA OČETA

Frank Terčka

ki je zatisnil svoje mile oči in se preselil v večno življenje dne 17. februarja 1935.

Ljubljani, nezabni ata, več ne čuje Tvoj glas, v grobu tihem zdaj počivaš, v večnost si odšel od nas.

Prosi Silvarnika, da enkrat vsi se skupaj združimo, tam nad zvezdami v raju srečo večno uživamo.

Žalujoca ostala:

Josephine, hči;
Frankie, sin.

Cleveland (Collinwood), O., 17. februarja 1937.

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslavena

Zašel je na Saški trg in si ogledal obelisk z osmerimi ležeci: spomenik v poljski revoluciji padlih generalov. Nato je dospel v Saški vrt, park starih dreves, gostih drevoredov in celo vrsto kipov in kipev poganskih bogov in boginj.

In koračil je dalje mimo nekdanjega, še danes sijajnega poljskega dvora. Dolgo je stal Jack pred ogromno staro palačo in zrl tja gor, kjer so bile nekdaj sobane poljskih kraljev in kraljic, ki jih ni več. In če se obnovi poljsko kraljestvo?

Lotila se ga je slaba volja. Krenil je nazaj v hotel ter pisal v Chicago dolgo pismo strčku Oliveru Heganu.

Opisal mu je dosedanje doživljanje in čim dalje je pisal, tem boljše volje je postajal. Ob marsikakem dogodku se je zakrohotal. Tako je pisal dolge dve uri nepretrgoma in z naglico. Ko pa je pismo prečital v celoti, se je premislil in ga ni oddal.

"Ne, prekratko je. Vnovič ga napišem," si je dejal. "Natančno, sistematično, dan za dnem mu opišem po vrsti. To bo zabavno."

In pismo je spravljal v miznico, jo zaklenil ter šel obedovat.

V hotelu pa je naročil, naj mu sobo dobro zakurijo, ker ostane popoldne do noči doma. Po obedu si je šel kupit papirja ter se vrnil v svojo toplo sobico. Nato se je nemudoma lotil popisovanja dogodivščin, pričeni s tisto usodno nočjo, ko se je odpeljal

iz Chicago z rumenim avtomobilom št. 11.770.

Zunaj je bilo že davno tema. Z ulice se je slišalo zvonkjanje kraguljčkov, grmenje električne železnice, piskanje in tuljenje parnikov na Visli, visoko in nizko rjojenje parnih rogov in raznih tovarov.

Jack pa je pisal veselo dalje in občutil veliko zadoščenje v sebi. Zdelo se mu je, kakor da preživlja vnovič vse humorne in žalostne, razburjajoče in dolgočasne dogodke na begu iz Chicago, a bil je zadovoljen sam s seboj.

Ko pa je pogledal na uro, je videl, da je minila sedma. Urno je položil rokopis v miznico, jo zaklenil ter spravljal ključek v denarnico. Nato je odšel. Sam ni vedel, kako bi ubil večer najbolje.

Že v hotelski veži je videl plakat varšavskega gledališča. V opero z velikim baletom! Vprašal je vratarja, kako dospe najhitreje do gledališča, sede na tramvaj in deset minut kasneje je že sedel v prizemlju varšavskega gledališča.

Povsod sijaj, bogastvo, radost in ponos. Poljaki v Varšavi ljubijo dramatično umetnost. Zanje brez gledališča ni življenja. In lahko so ponosni na svojo opero. Tudi Jack je bil navdušen.

Ko pa se je vračal s predstave, mu je bila duša polna divne slovanske glasbe in pred očmi so mu plesale še vedno trume prelestnih ženskih teles, ki se vrtele kakor peresca po taktih poljske

mazurke, krakovjaka, gajdaka in kakor se imenujejo prastari, večno prekrasni poljski narodni plesi.

In naslednjega jutra si je šel ogledovat zopet Varšavo. Znova je šel pred veličastno prestolico poljskih kraljev, hodil ob mogočni Visli ter se naslajal ob slikovitem pogledu na staro mesto na drugem obrežju.

Z veseljem je pisal nekaj dni vsako popoldne in vsako popoldne par ur. Urno mu je teklo iz peresa, še lažje ko pred leti, ko se je ubijal za slabo plačo kot ubog žurnalist v Providenci na Rhode Island.

Zvečer je hodil v opero, na balet ali na dramske predstave ter je imel čiste umetniške užitke.

Tako so mu potekali dnevi mirno in lepo. Rokopis mu je naraščal, končno je bil z njim gotov. Zadovoljen ga je oddal na pošto s pismom.

Potem je živel še sedem dni v Varšavi. Končno mu je postalo dolgčas. O, ko bi imel seboj Poljo! Živel bi se tu kakor v rajju. Toda samotnemu mu je bilo to mirno, brezdelno življenje neznosno.

"Dalje moram!" je razmišljal. "A kam v tej zimi?"

Nekega dne je vprašal plačilnega natakara po obedu: "Kako daleč je odtod do Petrograda?"

"Toljko sutki!" se je odrezal flegmatično Rus. Samo 24 ur!

Jack je osupnil, potem pa se nasmehnil. "Samo 24 ur!" Za Ruso preznacilen odgovor. Prostor in čas sta zanj brez pomena. Nikamor se mu ne mudi, nič mu ni predalec, Rusu, živemu kontrastu Amerikancea, hitečemu vedno v sedmeromiljskih čevlji živčnega napredovanja.

Že nekaj dni se je učil Jack znova ruske slovnice. Spočetka iz dolgega časa, pozneje z namenom. Naglo se je spomnil pozabljenih ruskih izrazov in fraz. Saj je včasih govoril ruski, ko je živel pol leta v Odesi ter služil za bolniškega strežnika v baraki, v kateri so ležali za kolero oboleli mornarji.

Se pred zadnjim dnem januarja se je iz izvoščikom odpeljal preko Visle po železnem Aleksandrovskem mestu skozi predmestje Prago na Peterburški kolodvor. Našel je na vlaku ugoden prostor, si dal prirediti postelj in je prespal vzdržema polovico poti. V Dvinsku so ga zbudili sopotniki, ki so hoteli večerjati. Tudi Jack se jim je pridružil. Par ur nato je zaspal znova, in ko se je zjutraj prebudil, se je vlak že bližal severni Palmiri.

Gačina! Zadnja postaja pred Petersburgom. Ne veliko, a čedno mesto; povsod male pisane lesene vile, dače ter nekaj zidanih poslopj. Sredi velikega parka stoji carski grad... Poleti živo letovišče, zdaj kakor izmrto. Na obzorju se je prikazalo na hricu veliko poslopje: zvezdarna Pulkova... Še malo časa, in tirišče se je začelo širiti in širiti, ob desni in levi so se množila zakajena poslopja, skladišča, kolodvorski uradi in "kurjerski vlak" je obstal.

Peterburg! Ura je kazala sedem.

XXV.

V Peterburgu

"Pelji me v hotel Dagmar!" je velel Jack debelemu izvoščiku na kolodvoru, ko se je preril skozi tolpo nosilčikov.

"Vsjo zanjato!" (Vse oddano) je odgovoril rdeče zaripljeni mož, tičeč v kosmatr šubi (kožu-hu) in z astrahansko kapo preko pol obraza, da je bil videti kakor velika kepa.

"Pa me pelji torej v Severni hotel!"

In male tesne sani so drčale med jato drugih sani, švigajočih dol in gor, preko trgov, mostov, po ulicah in pereulkah (zvezah ulic in cest) ter so pribrele na širni, živi Njevski prospekt. Kmalu so obstale na dvorišču velike hiše.

(Dalje prihodnjič)

1881

1937

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnim in potrtem srcem naznanjamo žalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je za vedno preminul na nagloma naš preljubljeni soprog in oče

Viktor Opaškar

Preminul je po hudi nesreči, ki ga je zadela pri delu v mestni elektrarni 16. januarja 1937. Preminul je 20 minut po nesreči. Pokopali smo ga 20. januarja po cerkvenih obredih iz cerkve sv. Vida na Calvary pokopališču. Ranjki je bil star 55 let. Doma je bil iz vasi Gorjuša pri Domžalah, fara Dob. V Ameriki se je nahajal 31 let, vedno v Clevelandu. Bil je dobrega značaja in naprednega mišljenja. Bil je dober družnik in dober gospodar in oče. Bil je član društva Naprej, št. 5 SNPJ in društva Carniola Tent, št. 1288 The Maccabees in ženskega društva Srca Marije (staro). Bil je priljubljen pri vseh, ki so ga poznali in ga bomo težko pogrešali mi, kakor tudi njegovi prijatelji in sorodniki ali usoda je hotela, da ga je nemila smrt vzela iz naše srede. Nam bo vedno ostal v spominu in pozabljen ne bo nikoli. Njegovo dobro delo nam bo v spominu celo naše življenje.

V dolžnost si štejemo, da se najiskrenjeje zahvalimo vsem, ki so darovali krasne vence in cvetlice ranjkemu v zadnji pozdrav, ko je ležal na mrtvaškem odru. Zahvalimo se sledečim: Mr. in Mrs. Frank Opaškar st., Stan. Vincent in Carl, Mr. in Mrs. Frank Opaškar Jr., Mr. in Mrs. John Slapar ml., in družina, Mr. in Mrs. Rudy Koporc, Mr. in Mrs. John Slapar st. in družina, Mrs. Klopčič in družina, Mr. in Mrs. Anton Levstek in družina, Mr. John Kaplan, Mrs. F. Plakadis, Mrs. M. Gut, Mr. in Mrs. Peter Kodrič in družina, Mr. in Mrs. Louis Zigmund, Mr. in Mrs. Frank Becaj, družina Mike Vidmar, Mr. in Mrs. Jack Kraig, družina John Strazisar, Miss Stella Katsky, Mr. Earl Wilson, John Mikus družina, družina Ernest Baucher iz Painesville, Ohio, sosedi, družina Preskar, Mr. in Mrs. Nitchall, družina Richter Berkopec, družina iz Geneva, Ohio, 23rd Ward Republican Club, Employees of the 53rd Street Power Station, Chronologie Dept. of the National Acme, Hough Home Bakery and Employees, društvo Naprej, št. 5 SNPJ in društvo Carniola Tent, št. 1288, The Maccabees.

Hvala vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše ranjkoga in sicer sledečim: Mr. in Mrs. John Slapar Jr., Mrs. Mary Klopčič in družina, Mr. in Mrs. Rudy Koporc, družina Levstek, Mr. in Mrs. Frank Opaškar Sr. in družina, Mr. in Mrs. Valentine Sustarsic, Mr. in Mrs. Jim Scobie, Miss Sophie Slapar, Mr. in Mrs. Jack Klopčič, Mrs. M. Gut, Mrs. F. Plakadis, Mr. in Mrs. Kolar in družina, družina Offak, Mr. in Mrs. Charles Mohorčič, Mr. Joe Ursic in družina, Mr. in Mrs. Louis Oswald, Mrs. Frances Drobnic, Mr. in Mrs. Anton Malenšek, Mr. John Ayster in družina, Mr. Emil Melle, Mr. in Mrs. Frank Stanonik, Mr. Joseph Adamich, Mr. in Mrs. Jack Kraig, Mr. in Mrs. Žust, Mr. Peter Sterk, Mr. John Hrovat, Mrs. Agnes Smole, Miss Betty Galco, Mrs. Julia Bokar, Mrs. Petrič iz Barbertona, Mr. in Mrs. Žagar, Mr. in Mrs. Frank Susman, Mr. in Mrs. Sam Richter, Mr. in

Mrs. Frank Perme iz Norwood road, družina Blaž Pirnat, Frank Pirc in družina, Grace in Carl Falcitano, Mr. in Mrs. John Alich, Mr. in Mrs. Frank Meyer, Mrs. Rose Urbančič, družina Bavec, Mr. in Mrs. Jos. Krulich, Mr. in Mrs. John Žnidaršič, Mrs. Germ in družina, Mr. in Mrs. Joe Konecni, Mr. in Mrs. Louis J. Prince, družina Frank Lesar, Mr. in Mrs. Tekalec, Mr. in Mrs. Bandi, Mr. Lourenc Zadnikar, Mr. in Mrs. Anton Marn, Joseph Zgonc družina, Mr. in Mrs. Peter Kodrič, Mr. in Mrs. Martin Graf, družina Judnick, Mr. in Mrs. John Sušnik, Mrs. Elsh, Mr. F. Vedamsek, Mr. in Mrs. Otoničar in družina, Mr. in Mrs. John Celesnik, Mr. Louis Moze in družina, Mr. in Mrs. C. Schulte, Mr. in Mrs. G. Bindok, Mrs. Frank Zakrajšek, Mr. in Mrs. Frank Blanc, Miss Mary Bidlencik, Mr. Joe Jerse, Mrs. Galco, Mr. in Mrs. Bauchar in družina iz Painesville, Mr. in Mrs. John Persin, in sosede.

Najlepša hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo pri pogrebu. Zahvala gre sledečim: Mr. Frank Opaškar Sr., Miss Stanislava Opaškar, Mr. Jack Klopčič, Mr. John Slapar Jr., Mr. F. V. Opaškar Jr., Mr. Ernest Bauchar, Mr. in Mrs. J. Klopčič, Mr. John Preskar, Mr. Anton Sterle, Mr. John Mikus, Mr. W. Schmitz, Mr. John Leustig, Mr. Sheldon Bowers, Mr. Frank Mačerol, Mr. G. Bindok, Mrs. Mozele Roberts, Mr. Matt Kernz, Mr. Joseph Adamich, Mr. Ben Stanonik, Mr. L. A. Pile, društvo Naprej, št. 5, SNPJ, društvo Carniola Tent, št. 1288, The Maccabees.

Za vso pomoč ob naši bridki tugi in žalosti se zahvalujemo posebno: Mr. in Mrs. John Slapar Jr., Mr. in Mrs. Jack Kraig, Mr. in Mrs. Ernest Bauchar in družina, Mrs. Preskar in družina, Mrs. Anna Nitchall in Mrs. Kodrič in za molitve ob krsti Mrs. Kolar in Mrs. Kraje.

Najlepša hvala vsem, ki so prišli ranjkoga kropiti in ki so čuli pri njem in vsem, ki so nam bili v tolažbo ob tej bridki žalosti. Hvala vsem, ki so ranjkoga spremili k večnemu počitku. Hvala pogrebem, ki so nosili krsto. Hvala pogrebemu zavodu Frank Zakrajšek za tako lepo urejen pogreb in spremstvo. Najlepša hvala duhovnom fare sv. Vida, Rev. Jagru, Rev. Andrejju in Rev. Sodji za opravljene cerkvene obrede posebno Rev. Jagru za lep ganljiv govor v cerkvi.

Še enkrat prisrčna hvala vsem skupaj za vse kar so nam dobrega storili in nas tolažili. Če bi pomotoma ime kakega bilo izpuščeno se ravno tako zahvalujemo.

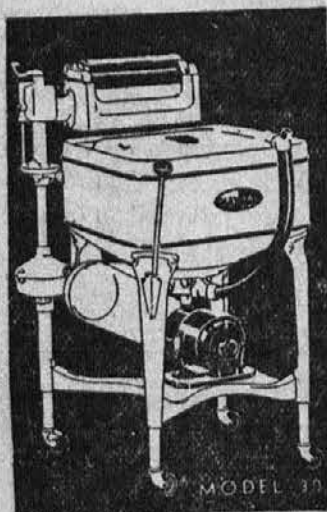
Ti, dragi in preljubljeni soprog in oče! Počivaj mirno v ameriški zemlji. Zapustil si nas v najlepši dobi življenja ali nesreča je neizprosna in Te je odvela od nas. Težko nam je in hudo, ali pomoči ni. Ostal nam boš vedno v spominu. Žalujemo za Teboj in obiskovali bomo Tvoj grob, kjer bomo zasadili cvetlice in jih zalivali z našimi solzami. Počivaj mirno in sveti Ti naj božja luč!

Solza pada še nešteta
tužno bije nam srce
Smrt pobrala nam je Tebe
Ni še mesec dni poteklo
kar si Ti zapustil nas.
Vedno pa spomin ostal bo
v naših srcih večni čas.

Žalujoči ostali:

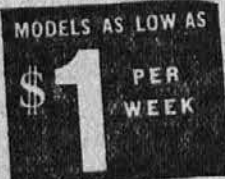
AGNES OPAŠKAR, soproga;
ALBINA, hči;
VICTOR, sin,
in več sorodnikov.

Cleveland, Ohio, 17. februarja, 1937.

MODEL 110 SAMA

\$69.50

MODELS AS LOW AS

\$1 PER WEEK

Pokličite nas za prosto demonstracijo.

PRIHRANITE

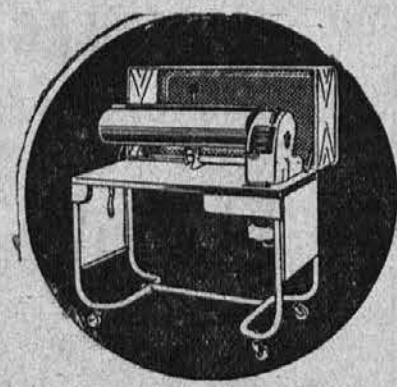
DELO IN STROŠKE

Z NOVIM

MAYTAG

LIKALNIKOM

Odstranite vso sitnost dviganja in vlačjenja težkega ročnega likalnika. Likajte udobno sedeč. Polna avtomatična kontrola. Obe roki prosti za ravnanje perila.

NORWOOD APPLIANCE &
FURNITURE CO.

JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK, lastnika

6104 St. Clair Ave.

ENDicott 3634

ODPRTO ZVEČER